

BIULETYN KANCELARII

NR 246/MARZEC 2010

W TYM NUMERZE:

Aktualności

PIT 2010 – jak rozliczać

Orzecznictwo

Aktualności

RM: PROJEKT NOWELIZACJI USTAWY O VAT, CIT I PIT PRZYJĘTY

Rząd przyjął we wtorek projekty nowelizacji ustaw podatkowych o VAT, CIT i PIT, dostosowujące przepisy do aktualnych klasyfikacji statystycznych oraz wskazując zakres zwolnionych z VAT usług edukacyjnych, zarządzania, udzielania pożyczek.

Projekt nowelizacji ustawy o VAT przewiduje uwzględnienie w jej przepisach symboli statystycznych wynikających z nowej, obowiązującej od 2009 r. Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU).

Będą one stosowane do identyfikacji towarów i określania rodzaju świadczonych usług podlegających VAT. Pozwoli to podatnikom na ujednoczenie zasad ewidencji prowadzonej dla potrzeb VAT i dokumentacji statystycznej.

Zlikwidowany ma być załącznik nr 4 do ustawy o VAT, zawierający wykaz usług zwolnionych z tego podatku. Jego zapisy zostaną przeniesione do treści ustawy o VAT czego wymagają przepisy unijne.

Projekt nowelizacji stanowi też, że z VAT będą zwolnione usługi szkoleniowe i edukacyjne świadczone przez podmioty wpisane do ewidencji prowadzonej przez, właściwą dla miejsca ich siedziby, jednostkę samorządu terytorialnego. Mogą to być również podmioty, które uzyskały akredytację na świadczenie usług szkoleniowych i edukacyjnych na podstawie przepisów o systemie oświaty.

Zwolnieniem z VAT ma być objęte także udzielanie kredytów i pożyczek oraz towarzyszące im usługi pośrednictwa i zarządzania.

Inny z przyjętych przez rząd projektów, dotyczy ustaw o podatkach dochodowych od osób fizycznych (PIT) oraz prawnych (CIT). Dostosowuje on ich przepisy do PKWiU obowiązującej od 2009 r. Do końca 2010 r. będzie nadal obowiązywała stara klasyfikacja, z 1997 r.

Zmiany, dotyczące zarówno VAT, jak i ustaw o PIT oraz CIT, mają wejść w życie od 1 stycznia 2011 r.

Źródło: PAP, 02.03.2010 r.

WYKONAWCY I PODWYKONAWCY ROBÓT BUDOWLANYCH BĘDĄ LEPIEJ CHRONIENI

W dniu 1 marca 2010 r. Prezydent RP podpisał ustawę z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, która m.in. wprowadza do Kodeksu cywilnego kolejne przepisy dotyczące umowy o roboty budowlane. Nowe regulacje mają na celu zapewnienie lepszej ochrony małym i średnim przedsiębiorcom wykonującym roboty budowlane na zlecenie inwestorów.

Prawodawca zamierza tym samym zapobiegać nowym procesom sądowym o zwrot należnej zapłaty za wykonaną pracę oraz o zwrot nakładów finansowych na materiały wykorzystane w trakcie jej wykonywania.

Nowelizacja m.in. eliminuje możliwość wyłączenia albo ograniczenia w drodze czynności prawnej prawa wykonawcy do żądania od inwestora gwarancji zapłaty za roboty budowlane oraz czyni bezskutecznym odstąpienie inwestora od umowy spowodowanym żądaniem wykonawcy przedstawienia gwarancji zapłaty.

Warto podkreślić, że znaczna część przepisów ma charakter bezwzględnie obowiązujący.

Ustawa zmieniająca stanowi realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 listopada 2006 r., K 47/04 (Dz. U. Nr 220, poz. 1613), w którym Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z art. 2 Konstytucji RP przepisów art. 4 ust. 4 i 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o gwarancji zapłaty za roboty budowlane (Dz. U. Nr 180, poz. 1758 ze zm.).

Zgodnie z art. 3 nowelizacji, ustawa o gwarancji zapłaty za roboty budowlane utraci moc z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Ustawa zmieniająca wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Źródło: „Newsletter Radcy Prawnego” Wolters Kluwer Polska, 02.03.2010 r., Wojciech Kowalski

PALIWO PODROŻEJE. RZĄD PODNOSI PODATKI

Będziemy więcej płacić za tankowanie. Rząd chce bowiem wprowadzić nowy podatek. Wszystko przez to, że, według unijnego prawa, to państwowa agencja, a nie koncerny paliwowe, ma zająć się magazynowaniem zapasów paliwa. By zdobyć pieniądze na utrzymanie, władze chcą te koszty przerzucić na klienta i doliczyć do ceny paliwa.

Smutna wiadomość dla kierowców - benzyna będzie jeszcze droższa. Ministerstwo Gospodarki planuje bowiem wprowadzić dodatkową daninę, nakładaną na każdy litr paliwa. Wszystko przez to, że koncerny paliwowe nie mogą już utrzymywać rezerw paliwowych. Bruksela nakazała, by za zapasy odpowiadała niezależny, od firm paliwowych, podmiot - pisze "Rzeczpospolita".

Resort gospodarki chce by zapasami zajęła się Agencja Rezerw Materiałowych. Ta jednak nie ma na to pieniędzy. Dlatego pozostaje albo kredyt, albo dotacja. Jako, że w ramach uzdrawiania finansów państwa resort finansów nie pozwoli agencji się zadłużyć, trzeba po pieniądze sięgnąć do kieszeni kierowców. Ministerstwo chce więc podnieść cenę paliwa o 4 grosze.

Źródło: „Dziennik”, za: „Rzeczpospolita”, 02.03.2010 r.

Z PIT BĘDZIE MNIEJ O 8-11 MLD ZŁ NIŻ ROK TEMU

Zastąpienie trzech stawek podatkowych (19,30 i 40 proc.) dwiema (18 i 32 proc.) spowoduje, że budżet dostanie z PIT za 2009 r. o ok. 8-11 mld zł mniej niż w 2008 r. - ocenił na konferencji prasowej ekspert jednej z agencji doradztwa podatkowego.

Wyjaśnił on, że ci, którzy w 2008 r. odprowadzali fiskusowi 19 proc. podatku dochodowego, za 2009 r. zapłacą 18 proc. Ci, którzy płacili 30 proc., też zapłacą 18 proc., a ci, którzy oddawali fiskusowi 40 proc., w zeznaniach za 2009 r. zapłacą 32 proc. Zaznaczył, że na zmianie stawek podatkowych najczęściej skorzystają osoby, których dochody w 2009 r. nie przekroczyły 85 tys. 528 zł, czyli te, które zmieszczą się w stawce 18 proc.

"Zmiana stawek podatkowych na pewno zmniejszy dochody budżetu, tym bardziej, że zarobki Polaków w 2009 r. nie wzrosły, a w wielu wypadkach nawet zwały. Powstają obawy, czy po przeliczeniu zmniejszonych o ok. 8-11 mld zł dochodów z PIT, minister finansów nie zechce podwyższyć podatku na 2011 r. Jednak ze względu na październikowe wybory prezydenckie oraz to, że nowelizację ustawy o PIT musiałyby podpisać jeszcze obecny prezydent, raczej nie należy obawiać się podwyżki podatku" – powiedział ekspert

Jego zdaniem, "mało prawdopodobna jest też zmiana PIT na 2012 r., gdyż w końcu 2011 r. będą wybory parlamentarne, więc rząd musiałyby na koniec kadencji podjąć bardzo niepopularną decyzję".

Przypomniał on, że od 2009 r. ulga prorodzinna przysługuje proporcjonalnie - 92,67 zł za każdy miesiąc opieki nad dzieckiem. Jeśli dziecko urodziło się np. we wrześniu, to miesięczną kwotę ulgi rodzic pomnoży przez 4 i odliczy sobie tylko 370,68 zł. Gdyby dziecko urodziło się w styczniu, skorzystałby z całej ulgi - 1 112,04 zł. Wyrzucił też opinię, że „rewolucję w rozliczeniach może wywołać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 14 grudnia 2009 r., który przyznał podatnikom prawo do rozliczenia w zeznaniu z PIT straty z udziału w funduszach kapitałowych z dochodami ze sprzedaży akcji".

"Jeśli podatnik stracił w 2009 r. na akcjach, a zarobił na funduszach inwestycyjnych, to - zgodnie z wyrokiem WSA - może odliczyć stratę w swoich finansach. Trzeba jednak pamiętać, że wyrok dotyczy konkretnej sprawy i konkretnej sytuacji. Dlatego nie można już np. odliczyć straty, gdy zyski pochodziły z akcji, a straty z funduszy" - powiedział.

Ekspert zachęcał do składania zeznań PIT przez internet. Przypomniał, że w 2008 r. w ten sposób rozliczyło się tylko 0,5 proc. podatników. "Tymczasem jest to forma wygodna, pozwalająca uniknąć kolejek" - powiedział. Dodał, że "korzystając z programów internetowych, trzeba pamiętać, by korzystać z nowych, na 2009 r., gdyż stare, uwzględniające trzy stawki 19, 30 i 40 proc. spowodują, że niepotrzebnie zapłacimy więcej podatku w na zwrot nadpłaty będziemy czekać kilka miesięcy".

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, za: PAP 02.03.2010 r.

W 2010 R. WIĘCEJ PRZEKAŻEMY NA FUNDUSZ SOCJALNY

Ci, którzy wypłacili w tym roku świadczenia urlopowe według ubiegłorocznych odpisów, mogą je wyrównać. Bo odpis na ten rok wynosi na jednego zatrudnionego w normalnych warunkach 1047,84 zł. To o 47,80 zł więcej niż w 2009 r.

Podstawą do naliczeń odpisów socjalnych jest przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowiło kwotę wyższą.

To pierwsze, pomniejszone o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w 2009 r. wyniosło 2716,71 zł, a to w drugim półroczu 2009 r. – 2794,25 zł. Tak wynika z obwieszczenia prezesa GUS z 19 lutego 2010 r. (MP nr

10, poz. 104). Zatem przeciętna płaca z drugiej połowy 2009 r., jako wyższa, jest bazą do ustalenia tegorocznych odpisów socjalnych.

Wysokość odpisu podstawowego naliczamy jako określony procent przeciętnej płacy. W 2010 r. wynosi on na jednego zatrudnionego:

- w normalnych warunkach 1047,84 zł (37,5 proc. x 2794,25 zł); w 2009 r. było 1000,04 zł,
- wykonującego prace w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze – w rozumieniu przepisów o emeryturach pomostowych – 1397,13 zł (50 proc. x 2794,25 zł); w 2009 r. było 1333,39 zł,

- młodocianego

- w pierwszym roku nauki – 139,71 zł (5 proc. x 2794,25 zł); w 2009 r. było 133,34 zł,

- w drugim roku nauki – 167,66 zł (6 proc. x 2794,25 zł); w 2009 r. było 160,01 zł,

- w trzecim roku nauki – 195,60 zł (7 proc. x 2794,25 zł); w 2009 r. było 186,67 zł.

Natomiast w tym roku możemy dokonać zwiększeń o 174,64 zł (6,25 proc. x 2794,25 zł), podczas gdy w 2009 r. była to kwota 166,67 zł. Mamy prawo to zrobić na:

- zatrudnionego niepełnosprawnego w stopniu znacznym lub umiarkowanym (1222,48 zł – kwota odpisu podstawowego + zwiększenie),

- emeryta lub rencistę, objętego opieką socjalną.

Inaczej dla nauczycieli. Karta nauczyciela (KN) w art. 53 przewiduje inny sposób obliczania odpisów socjalnych dla osób, które podlegają jej przepisom. Całoroczny odpis jest iloczynem:

- planowanej liczby zatrudnionych nauczycieli przeliczonych na pełny wymiar zajęć (skorygowanej na koniec roku do faktycznego stanu zatrudnienia),

- 110 proc. kwoty bazowej przewidzianej w ustawie budżetowej na bieżący rok dla tej grupy zawodowej.

W art. 15 ust. 2 ustawy budżetowej na 2010 r. (DzU nr 19, poz. 102) zapisano dwie kwoty bazowe. "75 proc. odpisów podstawowych, tyle wynosi pierwsza transza środków, które trzeba przekazać na zfsś do końca maja"

Pierwsza w wysokości 2286,75 zł obowiązuje od 1 stycznia do 31 sierpnia 2010 r., a druga w kwocie 2446,82 zł od 1 września 2010 r. Do ustalenia odpisów bierzemy tę wyższą (art. 3 nowelizacji KN z 21 listopada 2008 r., DzU z 2009 r. nr 1, poz. 1).

Zatem odpis na jednego nauczyciela w 2010 r. wynosi 2691,50 zł (2446,82 zł x 110 proc.).

Natomiast na nauczyciela emeryta lub rencistę – 5 proc. pobieranego przez niego świadczenia emerytalnego lub rentowego.

Akademicy też według własnych zasad. Dla pracowników uczelni publicznych tworzy się odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5 proc. planowanych przez szkołę rocznych wynagrodzeń osobowych.

Odpis na jednego byłego pracownika będącego emerytem lub rencistą wynosi natomiast na dany rok kalendarzowy 10 proc. rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego. Zasady te określa art. 157 ustawy z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (DzU nr 164, poz. 1365 ze zm.).

Źródło: „Rzeczpospolita”, 03.03.2010 r., Jadwiga Sztabińska

KLASYFIKACJA TOWARÓW I USŁUG: W PODATKACH ZDECYDUJE PKWiU Z 2008 ROKU

Przepisy ustaw podatkowych będą dostosowane do klasyfikacji towarów i usług z 2008 roku, zamiast tej z 1997 roku.

Zmiany dotyczące dostosowania podatku od towarów i usług do polskiej klasyfikacji wyrobów i usług (PKWiU) zostały zawarte w przyjętym wczoraj przez rząd projekcie ustawy z 11 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług. Projekt zakłada

dostosowanie klasyfikacji statystycznej stosowanej dla potrzeb klasyfikowania towarów i usług do klasyfikacji obowiązującej w statystyce.

W przepisach ustawy o VAT towary i usługi w obrocie krajowym są identyfikowane przy wykorzystaniu klasyfikacji statystycznych, w szczególności przy wyznaczaniu zakresu stosowania stawek obniżonych, czyli 0, 3 i 7 proc., oraz zwolnień od podatku. Dla tych potrzeb stosowana jest nieobowiązująca już w statystyce PKWiU z 1997 roku. W statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości od 1 stycznia 2009 r. stosowana jest już PKWiU z 2008 roku.

Celem zmian zawartych w projekcie jest uwzględnienie w przepisach ustawy o VAT oraz załącznikach do tej ustawy nomenklatury oraz symboli statystycznych nowej klasyfikacji. Zmiana ta pozwoli na prowadzenie jednolitych zasad ewidencji zarówno dla potrzeb VAT, jak i dokumentacji statystycznej. Dodatkowa zmiana dotyczy likwidacji załącznika nr 4 do ustawy o VAT, który zawiera wykaz usług zwolnionych. Zwolnienia te znajdują się w treści ustawy. Projekt wprowadza też zwolnienie z VAT usług szkoleniowych i edukacyjnych, ograniczone do podmiotów wpisanych do ewidencji prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego lub podmiotów, które uzyskały akredytację. Przy zwolnieniach odstąpiono od ich identyfikacji za pomocą klasyfikacji statystycznych, określając ich zakres na podstawie przepisów unijnych i krajowego orzecznictwa sądów.

Nowa PKWiU będzie miała zastosowanie również w przyjętym wczoraj przez rząd projekcie ustawy o zmianie ustawy o PIT, ustawy o CIT oraz ustawy o ryczałcie ewidencjonowanym. We wskazanych ustawach zmianie ulegną przepisy, które odwołują się do klasyfikacji PKWiU z 1997 roku. Po wejściu w życie nowych przepisów zmienione przepisy również będą odwoływać się do nowo wprowadzonej klasyfikacji PKWiU z 2008 r. Zmiany w ustawach zaczną obowiązywać od 1 stycznia 2011 r. Do końca 2010 r. dla celów podatkowych stosuje się nadal klasyfikację z 1997 roku. Przy identyfikacji towarów oraz określaniu zakresu świadczonych usług znajdują zastosowanie klasyfikacje statystyczne – jeżeli przepisy o VAT w tym zakresie powołują symbole statystyczne

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 03.03.2010 r., Eliza Polakowska

MPIPS: KWOTY JEDNORAZOWYCH ODSZKODOWAŃ Z TYTUŁU WYPADKU PRZY PRACY LUB CHOROBY ZAWODOWEJ

26 lutego 2010 r. opublikowane zostało obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M. P. z 2010 r. Nr 10, poz. 103).

W okresie od 1 kwietnia 2010 r. do 31 marca 2011 r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynoszą:

- 621 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
- 621 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z tytułu zwiększenia tego uszczerbku, co najmniej o 10 punktów procentowych,
- 10 860 zł z tytułu orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji ubezpieczonego,
- 10 860 zł z tytułu orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji wskutek pogorszenia się stanu zdrowia rencisty,
- 55 853 zł, gdy do jednorazowego odszkodowania uprawniony jest małżonek lub dziecko zmarłego ubezpieczonego lub rencisty,
- 27 927 zł, gdy do jednorazowego odszkodowania uprawniony jest członek rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty inny niż małżonek lub dziecko.

- 55 853 zł, gdy do jednorazowego odszkodowania uprawnieni są równocześnie małżonek i jedno lub więcej dzieci zmarłego ubezpieczonego lub rencisty, oraz 10 860 zł z tytułu zwiększenia tego odszkodowania przysługującego na każde z tych dzieci,
- 55 853 zł, gdy do jednorazowego odszkodowania uprawnionych jest równocześnie dwoje lub więcej dzieci zmarłego ubezpieczonego lub rencisty, oraz 10 860 zł z tytułu zwiększenia tego odszkodowania przysługującego na drugie i każde następne dziecko,
- 10 860 zł, gdy obok małżonka lub dzieci do jednorazowego odszkodowania uprawnieni są równocześnie inni członkowie rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty, każdemu z nich niezależnie od odszkodowania przysługującego małżonkowi lub dzieciom,
- 27 927 zł, gdy do jednorazowego odszkodowania uprawnieni są tylko członkowie rodziny inni niż małżonek lub dzieci zmarłego ubezpieczonego lub rencisty, oraz 10 860 zł z tytułu zwiększenia tego odszkodowania przysługującego na drugiego i każdego następnego uprawnionego.

Źródło: "Newsletter HR i Prawa Pracy" Wolters Kluwer Polska, 03.03.2010 r.,
Katarzyna Irytowska.

ROZLICZENIE PIT-ÓW BĘDZIE ŁATWIEJSZE?

Wprowadzanie dwóch stawek podatku dochodowego, zmiany w rozliczaniu ulgi na dzieci oraz otwarcie podatnikom drogi do rozliczenia straty z udziału w funduszach kapitałowych z innymi dochodami kapitałowymi - to kluczowe innowacje w tegorocznych rozliczeniach podatkowych. Do ważnych zmian należy także zaliczyć rosnące zainteresowanie elektronicznymi rozliczeniami z fiskusem i odliczaniem 1% podatku na cele dobroczynne - oceniają eksperci.

Najważniejszą zmianą w rozliczeniach rocznych za 2009 rok będzie zastąpienie obecnej trzystopniowej skali podatku dwustopniową. Nowe stawki to 18 i 32%. Zmiana stawek podatku znajdzie swoje odzwierciedlenie we wpływach do budżetu z tytułu podatków. Szacuje się, że w tym roku w kieszeniach obywateli pozostanie dzięki temu nawet 8 mld zł. Niższe podatki zapłacą osoby, których dochody w ubiegłym roku nie przekroczyły 85 tysięcy 528 złotych.

Szacuje się, że w tym roku wzrośnie liczba osób, które zdecydują się na wysłanie swojego zeznania podatkowego w formie elektronicznej. W 2009 r. skorzystało z tej formy jedynie 0,5% podatników. Jednym z powodów małego zainteresowania był fakt, że w ten sposób, bez specjalnego podpisu elektronicznego, można było wysłać jedynie PIT- 37. Tegoroczny katalog formularzy został poszerzony o PIT-36, PIT-36L, PIT-38 oraz PIT-39. „Z uwagi na rozszerzone możliwości takiego składania zeznań prawie na pewno więcej osób zechce z nich skorzystać” – ocenia jeden z ekspertów..

Oprócz wzrastającego zainteresowania elektroniczną formą składania rozliczeń podatkowych rośnie też liczba osób chcących skorzystać z możliwości wpłaty 1% swojego podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego. Ocenia się, że w tym roku ich liczba będzie jeszcze większa niż w ubiegłym. Trend wzrostowy utrzymuje się dzięki temu, że uproszczona została procedura przekazywania ułamka dochodów. Za przelew nie jest odpowiedzialny podatnik, ale właściwy urząd skarbowy.

Podobnie jak w poprzednim, tak i w tym roku przebojem podatkowym będzie bez wątpienia tzw. ulga prorodzinna. W porównaniu jednak z zeszłorocznym zeznaniem zmienia się sposób obliczenia kwoty podlegającej odliczeniu. Za 2008 r. odliczenie przysługiwało w pełnej wysokości, niezależnie od okresu, w którym podatnik wychowywał dziecko. Począwszy od

2009 r. odliczenie przysługuje w podziale na miesiące kalendarzowe, w których podatnik wychowywał dziecko. Oznacza to, że wszyscy podatnicy, którym dziecko urodziło się w trakcie 2009 r., bądź których dziecko przestało spełniać warunki do objęcia ulgą w trakcie 2009 r. będą zobowiązani do proporcjonalnego uwzględnienia ulgi, w wysokości 92,67 zł za każdy miesiąc, w którym ulga przysługiwała.

Kolejną zmianę w zasadach rocznych rozliczeń może okazać się niedawny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie dotyczący rozliczania straty z udziału w funduszach kapitałowych. Na mocy decyzji sądu podatnik, który wniósł sprawę może rozliczyć stratę z udziału w funduszach kapitałowych z dochodami ze sprzedaży akcji oraz z innymi dochodami kapitałowymi opodatkowanymi. Wyrok nie jest jeszcze prawomocny i pozostali podatnicy muszą samodzielnie podjąć decyzję o zastosowaniu takiego rozliczenia przygotowując zeznanie roczne za 2009 r. „W myśl dotychczas obowiązujących zasad, nawet jeżeli podatnik poniósł stratę z umorzenia jednostek w funduszach inwestycyjnych przekraczającą znacznie wartość jego zysków z innych dochodów kapitałowych, istniało ryzyko, że zapłaci podatek przewyższający osiągnięte dochody” – komentuje ekspert.

„Nowe zasady rozliczeń mają na celu uproszczenie całego procesu. Służyć temu ma wprowadzenie dwóch, zamiast dotychczasowych trzech stawek podatkowych oraz ułatwienia w składaniu elektronicznych zeznań podatkowych. Już teraz widzimy, że uproszczenia wprowadzone w poprzednich latach – na przykład te, dotyczące odliczania 1% podatku na cele dobroczynne, przynoszą dobre rezultaty. Można oczekiwać, że pozytywne skutki przyniosą także ułatwienia w rozliczaniu się drogą internetową - wzrośnie liczba osób korzystających z tej formy, co zmniejszy kolejki w urzędach skarbowych. Nie należy jednak zapominać, że nawet udogodnienia w postaci redukcji ilości stawek podatkowych nie sprawiają, że skomplikowane formularze podatkowe ulegną uproszczeniu” – konkluduje doradca podatkowy.

Źródło: serwis „eGospodarka.pl”, 03.03.2010 r.

SEJM: BĘDZIE ŁATWIEJ O ODSZKODOWANIE OD SKARBU PAŃSTWA

Sejm pracuje nad projektem nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego dotyczącym skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (druk sejmowy nr 2525).

Projekt stanowi odpowiedź na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 kwietnia 2008 r., sygn. akt SK 77/06 (Dz. U. Nr 59, poz. 367), w którym Trybunał stwierdził niekonstytucyjność przepisu art. 4241 § 1 i 2 k.p.c. w części obejmującej wyrażenie "kończącego postępowanie w sprawie".

Zdaniem autorów projektu, wyrok Trybunału Konstytucyjnego spowodował, że strona poszkodowana - niezależnie od wysokości szkody i rangi orzeczenia, którego wydaniem ją wyrządzono - jest zmuszona przed wytoczeniem powództwa o odszkodowanie uzyskać orzeczenie, o którym mowa w art. 4241 i n. k.p.c.

Zaistniała sytuacja, zdaniem projektodawców, w sposób nadmierny obciąża Sąd Najwyższy. W projekcie przyjęto, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia przysługiwać będzie tylko od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie oraz postanowień co do istoty sprawy kończących postępowanie, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń sądów państw obcych oraz w postępowaniu o

uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą.

Od innych prawomocnych orzeczeń, w tym wydanych w postępowaniu egzekucyjnym oraz upadłościowym i naprawczym, skarga nie ma przysługiwać. Jeśli przez wydanie tych orzeczeń zostanie wyrządzona szkoda, strona będzie mogła dochodzić jej wynagrodzenia bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, czyli przed sądem powszechnym, bezpośrednio od Skarbu Państwa, w sprawie o odszkodowanie.

Źródło: „Newsletter Radcy Prawnego” Wolter Kluwers Polska, 04.03.2010 r.

SEJM: ODPIS Z PODATKU NA ORGANIZACJE POŻYTKU PUBLICZNEGO MOŻE BYĆ ZWIĘKSZONY

Sejm będzie kontynuował prace nad 2-proc. odpisem na organizacje pożytku publicznego oraz ulgą prorodzinną dla rolników.

Wczoraj Komisja Finansów Publicznych zdecydowała, że projekt zakładający zwiększenie odpisu podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego z 1 do 2 proc. zostanie skierowany do podkomisji. Podwyższeniu odpisu przeciwne jest Ministerstwo Finansów, co potwierdził podsekretarz stanu Maciej Grabowski.

Do dalszych prac w podkomisji trafił również projekt ustawy zakładający przyznanie ulgi prorodzinnej rolnikom. Pierwsze czytanie projektu odbyło się rok temu. Teraz Sejm powrócił do pracy nad tą propozycją.

Ulgą prorodzinną miałyby zostać wprowadzona również do ustawy o podatku rolnym, z tą różnicą, że byłaby przyznawana na wniosek rolnika w drodze decyzji wydanej przez organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia gruntów. Zmiany nie popiera Ministerstwo Finansów. Wiceminister Maciej Grabowski, stwierdził, że wprowadzanie ulgi do podatku rolnego, który ma charakter podatku majątkowego a nie dochodowego jest niewłaściwe. Ponadto z odliczenia ulgi na jedno dziecko w pełnej wysokości mogliby skorzystać jedynie rolnicy posiadający gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 13 ha, natomiast większość gospodarstw nie przekracza 5 ha. Według ministra po wprowadzeniu ulgi prorodzinnej, podatku rolnego nie płaciłoby ponad 90 proc. rolników.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 04.03.2010 r., Magdalena Majkowska

SEJM: ODSETKI NIE BĘDĄ NALICZANE, PO PÓŁ ROKU OD WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA KONTROLNEGO

Fiskus nie upomni się o odsetki za zwłokę, gdy od wszczęcia kontroli skarbowej do wydania decyzji upłynie pół roku.

Wczoraj w Sejmie odbyło się drugie czytanie nowelizacji ustawy o kontroli skarbowej, która znosi odsetki od zaległości w przypadku przedłużającego się postępowania prowadzonego przez organy kontroli skarbowej.

Projekt autorstwa Komisji Przyjazne Państwo zakłada, że odsetki za zwłokę nie byłyby naliczane za okres od dnia wszczęcia postępowania kontrolnego do dnia doręczenia decyzji wydanej w pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została podatnikowi doręczona w terminie 6 miesięcy od wszczęcia postępowania. Od tej zasady ma być wyjątek. Przepis o nienaliczaniu odsetek nie będzie miał zastosowania, gdy do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczyni się kontrolowany lub jego przedstawiciel, a także gdy opóźnienie powstało z przyczyn niezależnych od organu.

Obecnie organy kontroli skarbowej nie ponoszą negatywnych konsekwencji przedłużających się postępowań. Zgodnie z obowiązującym art. 31 ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej prowadzenie postępowania kontrolnego nie powoduje nienaliczania odsetek od zaległości podatkowych, z powodu wyłączenia stosowania art. 54 Ordynacji podatkowej.

W trakcie drugiego czytania do projektu nie wniesiono poprawek. Będzie on głosowany na posiedzeniu Sejmu w tym tygodniu. Zmiana ma wejść w życie 1 lipca 2010 r.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 04.03.2010 r., Magdalena Majkowska

TAX FREE: UPROSZCZENIA W SYSTEMIE ZWROTU PODATKU PODRÓŻNYM

Firmy świadczące usługi zwrotu VAT podróżnym tzw. tax free nie będą wpłacać kaucji i zastosują bezgotówkowe formy zwrotu.

Komisja Przyjazne Państwo zdecydowała wczoraj o skierowaniu do Marszałka Sejmu nowelizacji ustawy o VAT, która wprowadza znaczące uproszczenia w systemie zwrotu podatku podróżnym tzw. tax free. Usługa ta jest skierowana do podróżnych spoza Wspólnoty, czyli osób fizycznych niemających zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej. Dziś taki turysta, który chce odzyskać podatek zapłacony przy zakupie towarów w polskim sklepie może otrzymać zwrot wyłącznie w gotówce, w polskich złotych. Projekt dopuszcza bezgotówkowe formy zwrotu. Takie możliwości istnieją we wszystkich krajach UE, w których prawo przewiduje zwrot podatku podróżnym.

Zwrot podatku może być dokonywany nie tylko przez sprzedawców, ale również podmioty pośredniczące. Dziś w kraju działa tylko jeden operator zwrotu. Projekt zakłada istotne uproszczenia proceduralne wobec pośredników, co ma otworzyć dostęp do tego rodzaju działalności. Przede wszystkim znosi obowiązek uzyskiwania wydawanych na rok zaświadczeń ministra finansów uprawniających do prowadzenia tej działalności oraz likwiduje obowiązek wpłacania 5 mln zł kaucji. Zamiast tego wprowadza wymóg w postaci minimalnego kapitału zakładowego w wysokości 4 mln zł.

Uproszczeniom w systemie tax free sprzeciwia się Ministerstwo Finansów. Projekt został jednak skierowany do Marszałka Sejmu, co oznacza, że trafi do pierwszego czytania na posiedzeniu plenarnym.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 04.03.2010 r.

MF: ZWOLNIENIE Z CIT DLA ZAGRANICZNYCH FUNDUSZY

Zagraniczne fundusze emerytalne i inwestycyjne, podobnie jak polskie, mają uzyskać zwolnienie z podatku dochodowego - przewidują przygotowane przez MF założenia do projektu nowelizacji ustawy o PIT i CIT.

MF tłumaczy, że planowana nowelizacja ma dostosować przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych do prawa wspólnotowego. Ponadto ma na celu doprecyzowanie zasad opodatkowania dochodów uzyskiwanych przez podatników podatków dochodowych z tytułu udziału w spółkach nie będących osobami prawnymi.

Zgodnie z obecnymi przepisami z CIT zwolnione są polskie fundusze inwestycyjne i emerytalne działające na podstawie polskiego prawa (ustawy o funduszach inwestycyjnych i ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych). Zwolnienia nie obejmują dochodów funduszy utworzonych w oparciu o przepisy innych państw UE i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uzyskiwanych w Polsce z dywidend lub odsetek.

Zdaniem Komisji Europejskiej, polskie przepisy w sposób nierówny traktują fundusze polskie i zagraniczne, tym samym naruszają unijną zasadę swobody przepływu kapitału.

"Aby usunąć wskazane przez Komisję Europejską naruszenie i zrównać w prawach podatkowych polskie i zagraniczne fundusze, nie pozbawiając polskich podatników praw nabytych, należy dokonać rozszerzenia zakresu zwolnień podmiotowych na odpowiednie fundusze inwestycyjne i emerytalne, podlegające nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innych krajach UE lub EOG" - napisano w założeniach do projektu.

Według MF, nowe przepisy powinny wejść w życie 1 stycznia 2011 r. Resort szacuje, że wprowadzenie zwolnienia będzie kosztować budżet państwa ok. 55,5 mln zł, a samorzady terytorialne ok. 16,5 mln zł.

Ministerstwo planuje także zmianę przepisów odnoszących się do spółek nieposiadających osobowości prawnej. Chodzi o podatników prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej oraz posiadających udziały (akcje) w spółkach osobowych prawa handlowego: jawnej, partnerskiej, komandytowej i komandytowo-akcyjnej.

Zgodnie z obecnymi przepisami ustaw o CIT i PIT spółki, które nie są osobami prawnymi, nie są podmiotami podatku dochodowego. Podatnikami w tym przypadku są wyłącznie wspólnicy tych spółek.

"Potrzeba dokonania zmian w ustawie PIT oraz ustawie CIT wynika przede wszystkim ze zgłaszanych problemów interpretacyjnych związanych z brakiem precyzyjnych przepisów regulujących zasady opodatkowania dochodów osiągniętych przez wspólników spółek nie będących osobami prawnymi" - wyjaśnia MF w dokumencie.

Projektowana ustawa będzie regulowała m.in. skutki podatkowe wniesienia wkładu do spółki niebędącej osobą prawną, czy zasady wyceny i amortyzacji składników majątkowych wniesionych do takiej spółki. Nowela ma objąć ponadto zasady ustalania kosztów przy zbyciu przedmiotu wkładu, skutki podatkowe likwidacji spółki, czy regulacje dotyczące amortyzacji składników majątkowych w przypadku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną w kapitałową i kapitałowej w spółkę niebędącą osobą prawną.

Źródło: „Gazeta Prawna” za: PAP, 06.03.2010 r.

PIT 2010 – jak rozliczać?

PIT 2009: WDOWA MOŻE ROZLICZYĆ SIĘ TAK JAK SAMOTNY RODZIC

Podatniczka wychowująca dziecko, której w trakcie roku zmarł mąż, może skorzystać z preferencyjnego rozliczenia przewidzianego dla samotnych rodziców.

Jedną z sytuacji życiowych, która wpływa na rozliczenie podatkowe, jest np. śmierć współmałżonka w trakcie roku. Zastanówmy się więc, jakie zeznanie złoży wdowa, wychowująca pełnoletnią córkę, która pobiera rentę socjalną po zmarłym ojcu.

Dziecko pełnoletnie zawsze rozlicza się samo z osiągniętych przez siebie dochodów. Zgodnie z kodeksem cywilnym pełnoletnim jest osoba, która ukończyła 18 lat. Dziecko może jednak uzyskać pełnoletniość poprzez zawarcie związku małżeńskiego i od tej pory zawsze będzie już traktowane jako pełnoletnie, także dla celów podatkowych.

– Możliwość preferencyjnego rozliczenia przez wdowę z pełnoletnim dzieckiem, jako samotnie wychowującą, istnieje wtedy, gdy na dziecko, bez względu na jego wiek, zgodnie z odrębnymi przepisami, pobierany był zasiłek pielęgnacyjny lub renta socjalna – podkreśla ekspert.

Dodaje, że kolejna możliwość rozliczenia się z pełnoletnim dzieckiem istnieje wtedy, gdy dziecko nie ukończyło 25 lat, uczy się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach o szkolnictwie wyższym, lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Polska państwie.

Gdy pełnoletnie dziecko uzyskało w roku podatkowym dochody podlegające opodatkowaniu na zasadach ogólnych lub dochody z odpłatnego zbycia papierów wartościowych lub

pochodnych instrumentów finansowych, uniemożliwia to matce preferencyjną możliwość wspólnego rozliczenia. Wyjątkiem są dochody wolne od podatku dochodowego (np. alimenty), renta rodzinna, dochody w wysokości niepowodującej obowiązku zapłaty podatku (za 2009 rok jest to 3091 zł).

Następnym warunkiem preferencyjnego rozliczenia jest złożenie zeznania podatkowego w ustawowym terminie, tzn. do 30 kwietnia 2010 r. W konsekwencji wdowie przysługuje prawo do preferencyjnego rozliczenia w sposób przewidziany dla osoby samotnie wychowującej dzieci.

– Pełnoletnią córkę rozliczy organ wypłacający rentę na druku PIT-40A. Gdyby jednak chciała ona skorzystać z ulg podatkowych, ma prawo złożyć odpowiednie zeznanie do urzędu skarbowego – podkreśla.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 02.03.2010 r., Ewa Konderak

PIT: FUNDUSZE POŻYCZKOWE BEZ PODATKU DOCHODOWEGO

Kwoty otrzymane od Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości na powiększenie funduszy pożyczkowych będą zwolnione z podatku dochodowego.

Minister finansów przedstawił na stronie internetowej projekt rozporządzenia z 19 lutego 2010 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób prawnych. Zaniechanie poboru podatku dotyczy dochodów odpowiadających kwotom otrzymanym na powiększenie funduszy pożyczkowych otrzymanych od Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Zgodnie z projektem zaniechanie poboru podatku obejmie podmioty prowadzące fundusze pożyczkowe. Podmioty te działają w formie spółek kapitałowych, a także fundacji i stowarzyszeń, niebędących organizacjami pożytku publicznego.

Zaniechanie poboru podatku dochodowego uzasadnione jest faktem, że środki przekazane przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości w formie wsparcia funduszy pożyczkowych służą łagodzeniu skutków bezrobocia. Trafiają bowiem do mikro- i małych, przedsiębiorców działających w terenach najwyższego bezrobocia w Polsce, co przyczynia się do tworzenia nowych miejsc pracy oraz umożliwia osobom bezrobotnym podejmowanie działalności gospodarczej. Zaniechanie poboru podatku będzie miało zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 02.03.2010 r., Eliza Polakowska

PIT 2009: DRUKI ZEZNAŃ POZOSTAŁY BEZ ZMIAN, CHOCIAŻ OBOWIĄZUJĄ NIŻSZE STAWKI

Podatnik, który błędnie zastosuje skalę podatkową, musi złożyć korektę zeznania i wystąpić o zwrot nadpłaty.

Najważniejszą zmianą w rozliczeniu podatkowym 2009 roku, jest zastąpienie trzystopniowej stawki stawką dwustopniową. Obecnie stawki wynoszą 18 proc. oraz 32 proc. Niższą stawkę zapłacą podatnicy, których dochód nie przekroczył 85 528 zł. Szacuje się, że te zmiany zmniejszą wpływy do budżetu o 8 mld zł. Nie zmieniły się natomiast wzory zeznań rocznych.

– Przy sporządzaniu rozliczenia konieczne jest uwzględnienie nowych stawek, nawet jeśli będziemy używać tych samych formularzy. Należy korzystać z aktualnej wersji programu, dostosowanej do rozliczeń za 2009 rok – zwraca uwagę Adam Mariuk, doradca podatkowy z Deloitte.

Zastosowanie starych stawek będzie oznaczać nadpłatę podatku oraz konieczność złożenia korekty zeznania podatkowego.

W rozliczeniu za 2009 rok poszerzono katalog zeznań, które można złożyć za pośrednictwem internetu. Są to PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-38, PIT-39. W rozliczeniu 2008 roku skorzystało z tej formy jedynie 0,5 proc. uprawnionych. Składając takie zeznanie, należy pamiętać o wydrukowaniu urzędowego poświadczenia odbioru (UPO), które jest potwierdzeniem faktu złożenia zeznania rocznego, oraz zachowania go w bezpiecznym miejscu. Uproszczona została również procedura związana z przekazem 1 proc. podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego. Za przelew nie jest odpowiedzialny już podatnik, tylko odpowiedni urząd skarbowy.

Uległ zmianie sposób obliczania ulgi prorodzinnej. Od 2009 roku odliczenie przysługiwać będzie na każdy miesiąc kalendarzowy, w którym podatnik wychowywał dziecko.

– Oznacza to, że podatnicy, którym dziecko urodziło się w 2009 roku bądź których dziecko przestało spełniać warunki do objęcia ulgą, będą zobowiązani do proporcjonalnego uwzględnienia ulgi w wysokości 92,67 za każdy miesiąc – tłumaczy Adam Mariuk.

Oznacza to w praktyce, że rodzice 400 tys. dzieci urodzonych w 2009 roku nie będą mogli skorzystać z ulgi na dziecko w pełnej wysokości.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 04.03.2010 r., Paulina Bąk

Orzecznictwo

MF: JEDNOKROTNE OPODATKOWANIE PCC KAPITAŁU ZAKŁADOWEGO W SPÓŁKACH KAPITAŁOWYCH

Interpretacja ogólna z dnia 22.02.2010 r., sygn. PL/LM/830/14/BNJ/10/27 - Minister Finansów

Na podstawie art. 14a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), w celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 450, z późn. zm.), uprzejmie wyjaśniam.

Podatek od czynności cywilnoprawnych pobierany od umów spółek kapitałowych na podstawie przepisów ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych jest odpowiednikiem podatku kapitałowego uregulowanego dyrektywą Rady Nr 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz. Urz. UE L 46 z 21.02.2008, str. 11). Powołana dyrektywa zastąpiła dyrektywę Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz. U. UE L 249 z 3.10.1969, str. 25, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, s. 11, z późn. zm.).

Nadrzędną zasadą wynikającą z powołanych dyrektyw jest jednokrotne opodatkowanie kapitału w spółkach kapitałowych.

W związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 listopada 2009 r. w sprawie C-441/08 Elektrownia Pątnów zasadę taką należy przestrzegać bezwzględnie, w tym w odniesieniu do powstałych po dniu 1 maja 2004 r. skutków zdarzeń mających miejsce przed przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Mając na uwadze postanowienia ww. wyroku oraz konieczność uniknięcia kosztów postępowania przed sądami administracyjnymi, odliczeniu od podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych lub odpowiednio zwolnieniu od tego podatku podlegają także kwoty pożyczek udzielonych spółce kapitałowej przez wspólnika, opodatkowane przed dniem 1 maja 2004 r., jeżeli konwertowane są na kapitał zakładowy spółki po tym dniu. Jeżeli obowiązek podatkowy z tytułu zmiany umowy spółki kapitałowej związanej z podwyższeniem kapitału zakładowego powstał w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. od podstawy opodatkowania odlicza się kwotę opodatkowanej pożyczki, a jeżeli obowiązek ten powstał od dnia 1 stycznia 2009 r. zwalnia się od podatku

zmianę umowy spółki kapitałowej związaną z podwyższeniem kapitału zakładowego pokrytego z niezwróconej pożyczki udzielonej spółce przez wspólnika albo akcjonariusza, która była uprzednio opodatkowana podatkiem od czynności cywilnoprawnych lub podatkiem od wkładów kapitałowych na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

Źródło: serwis „podatki.biz”, 03.03.2010 r.

IS W POZNANIU: SPRZEDAŻ GRUNTU BUDOWLANEGO A PODATEK VAT

Dostawa trzech działek budowlanych, stanowiących wcześniej grunty rolne otrzymane w spadku, przez podatnika nie prowadzącego działalności gospodarczej ani działalności rolniczej nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Stanowisko takie zajął Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z dnia 19.02.2010 r. nr ILPP1/443-481/07/10-S/MK.?

Podatniczka w 2002 roku otrzymała 1/3 gospodarstwa rolnego (ok. 3 ha) w drodze spadku po zmarłym ojcu. Część otrzymanego gospodarstwa użyczyła sąsiadowi, który w zamian za użytkowanie gruntu opłaca podatek rolny oraz ubezpieczenie społeczne w KRUS podatniczki. 30 arów z posiadanej ziemi zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego jest przeznaczone pod budowę domów jednorodzinnych. Posiada ona zatem 3 działki budowlane, które zamierza zbyć odbiorcom indywidualnym. Podatniczka wskazała także, że nie prowadzi działalności gospodarczej ani też nie jest rolnikiem ryczałtowym w myśl ustawy o VAT. W związku z tym zadała pytanie, czy powyższa sprzedaż będzie opodatkowana podatkiem od towarów i usług? W przedmiotowej sprawie organ podatkowy zajął następujące stanowisko:

„(...) Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.), zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu ww. podatkiem, podlegają:

1. odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju;
2. eksport towarów;
3. import towarów;
4. wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju;
5. wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

W myśl art. 2 pkt 6 ustawy, przez towary rozumie się rzeczy ruchome, jak również wszelkie postacie energii, budynki i budowle lub ich części, będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, które są wymienione w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, a także grunty.

Art. 7 ust. 1 ww. ustawy stanowi, iż przez dostawę, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...).

Nie każda czynność stanowiąca dostawę w rozumieniu art. 7 ustawy podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Aby dana czynność podlegała opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, musi być wykonana przez podatnika.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Działalność gospodarcza – ust. 2 powołanego artykułu – obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody, również wówczas, gdy czynność została wykonana jednorazowo w okolicznościach wskazujących na zamiar wykonywania czynności w sposób częstotliwy. Działalność gospodarcza obejmuje również czynności polegające na wykorzystaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

Aby zatem dostawę towarów (nawet jednorazową) uznać za działalność gospodarczą, należy wykazać, że w momencie jej realizacji podmiot działając w charakterze producenta, handlowca lub usługodawcy, miał zamiar dokonywać takich czynności wielokrotnie, a wykorzystywane przez niego towary czy usługi zostały nabyte w celu spożytkowania ich do wykonywania tej czynności.(...)

Mając na względzie powołane przepisy prawa oraz opisane zdarzenie przyszłe wskazać należy, iż grunty spełniają definicję towarów wynikającą z art. 2 pkt 6 ustawy, a ich sprzedaż jest traktowana jako czynność odpłatnej dostawy towarów na terytorium kraju, jednak w przedmiotowej sprawie Wnioskodawczyni nie można uznać za podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, w myśl art. 15 ustawy.

Nic nie wskazuje na to, aby dokonując sprzedaży działek gruntu Zainteresowana działała w charakterze handlowca. Pod pojęciem handel należy bowiem rozumieć dokonywanie w sposób zorganizowany zakupów towarów w celu ich odsprzedaży. W analizowanej sprawie nie można stwierdzić, że grunt został nabyty w celu odsprzedaży, ponieważ pochodzi z majątku nabytego w drodze dziedziczenia. Wnioskodawczyni sprzedając przedmiotowe działki gruntu korzysta z przysługującego prawa do rozporządzania własnym majątkiem, a zatem czynność ta nie oznacza wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy.

Reasumując, dostawa trzech działek budowlanych nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, ze względu na brak przesłanek skutkujących uznaniem Wnioskodawczyni – w związku z opisaną dostawą – za podatnika podatku od towarów i usług.(...)"

Pełną treść interpretacji można przeczytać na stronie Ministerstwa Finansów
Źródło: serwis „Gospodarka.pl” za: 03.03.2010 r.

IS W POZNANIU: DAROWIZNA FIRMY A ROCZNA KOREKTA VAT

Darowizna przedsiębiorstwa wyłączona jest spod działania ustawy o podatku od towarów i usług, tj. nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem. Obowiązek ewentualnej korekty rocznej podatku naliczonego związanego z przedsiębiorstwem w takiej sytuacji jest przeniesiony na nabywcę. Stanowisko takie zajął Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z dnia 18.01.2010 r. nr ILPP1/443-996/08/10-S/BD.

Podatniczka wraz z bratem otrzymała w drodze darowizny całe przedsiębiorstwo Firmy Produkcyjno-Handlowej. Przedsiębiorstwo to wnioskodawczyni będzie prowadziła w ramach

swojej działalności gospodarczej. W przyszłości, w związku z planowaną restrukturyzacją, przedsiębiorstwo to zostanie wniesione do spółki komandytowej („SPK”). Wnioskodawcy ma wątpliwości, czy nabywając to przedsiębiorstwo w drodze darowizny powinna kontynuować zasady korekty VAT stosowane przez darczyńcę, tj. jeżeli darczyńca nie dokonywał korekty podatku VAT naliczonego w związku z prowadzeniem wyłącznie sprzedaży opodatkowanej VAT, to ona również nie będzie obowiązana do dokonywania takiej korekty, pod warunkiem prowadzenia wyłącznie sprzedaży opodatkowanej? W przedmiotowej sprawie organ podatkowy zajął następujące stanowisko:

„(...) Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.), zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu podatkiem VAT podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Przez dostawę towarów, o której mowa wyżej, w myśl art. 7 ust. 1 ustawy o VAT, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel.

Stosownie do art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy, dostawą towaru jest również przekazanie przez podatnika towarów należących do jego przedsiębiorstwa na cele inne niż związane z prowadzonym przez niego przedsiębiorstwem, między innymi przekazanie towarów bez wynagrodzenia, w szczególności darowizny – jeżeli podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tych czynności, w całości lub w części.

Jednakże zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 grudnia 2008 r., przepisów ustawy nie stosuje się do transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Tut. Organ pragnie zauważyć, iż z dniem 1 grudnia 2008 r. (z wyjątkami określonymi w art. 15 tej ustawy) weszła w życie ustawa z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1320). Nadmieniam, że do dnia 30 listopada 2008 r., przepis ten posiadał brzmienie: „przepisów ustawy nie stosuje się do transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zakładu (oddziału) samodzielnie sporządzającego bilans”.

Pojęcie „transakcji zbycia” należy rozumieć w sposób zbliżony do terminu „dostawy towarów” w ujęciu art. 7 ust. 1 ustawy tzn. „zbycie” obejmuje wszelkie czynności, w ramach których następuje przeniesienie prawa do rozporządzania przedmiotem jak właściciel, np. sprzedaż, zamianę, darowiznę, przeniesienie własności w formie wkładu niepieniężnego, czyli aportu. Zbycie przedsiębiorstwa podlega zasadzie swobody umów, a więc może nastąpić na podstawie każdej czynności rozporządzającej.

Ustawa o podatku od towarów i usług nie definiuje pojęcia „przedsiębiorstwa”. Przedmiotową definicję zawiera art. 551 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), który stanowi, że przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej.

Obejmuje ono w szczególności:

1. oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorstwo lub jego wyodrębnione części (nazwa przedsiębiorstwa);

2. własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń, materiałów, towarów i wyrobów, oraz inne prawa rzeczowe do nieruchomości lub ruchomości;
3. prawa wynikające z umów najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa do korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych;
4. wierzytelności, prawa z papierów wartościowych i środki pieniężne;
5. koncesje, licencje i zezwolenia;
6. patenty i inne prawa własności przemysłowej;
7. majątkowe prawa autorskie i majątkowe prawa pokrewne;
8. tajemnice przedsiębiorstwa;
9. księgi i dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zatem składniki materialne i niematerialne wchodzące w skład przedsiębiorstwa powinny pozostawać ze sobą we wzajemnych relacjach w ten sposób, iż można mówić o nich jako o zespole, a nie zbiorze pewnych elementów. Istotne jest, aby w zbywanym przedsiębiorstwie zachowane zostały funkcjonalne związki pomiędzy poszczególnymi składnikami, tak żeby przekazana masa mogła posłużyć kontynuowaniu określonej działalności gospodarczej.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że nie podlegają opodatkowaniu transakcje zbycia przedsiębiorstwa, w tym np. sprzedaż, darowizna czy wniesienie go aportem.

Ponadto zbycie tak rozumianego przedsiębiorstwa podlega zasadzie swobody umów. Jednakże swoboda, jaką ustawodawca dał stronom w zakresie kształtowania treści umowy zbycia nie jest nieograniczona.

Podstawowe zasady dotyczące odliczenia podatku naliczonego zostały sformułowane w art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z tym przepisem, w zakresie w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15 ustawy, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124.

Stosownie do art. 90 ust. 1 ustawy, w stosunku do towarów i usług, które wykorzystywane są przez podatnika do wykonywania czynności, w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, jak i czynności, w związku z którymi takie prawo nie przysługuje, podatnik obowiązany jest do odrębnego określenia kwot podatku naliczonego związanych z czynnościami, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.

Jeżeli nie jest możliwe wyodrębnienie całości lub części kwot, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 90 ust. 2 ustawy, podatnik może pomniejszyć kwotę podatku należnego o taką część kwoty podatku naliczonego, którą można proporcjonalnie przypisać czynnościom, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, z zastrzeżeniem ust. 10. Proporcję, o której mowa w cyt. wyżej ust. 2, na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy o VAT, ustala się jako udział rocznego obrotu z tytułu czynności, w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, w całkowitym obrocie uzyskanym z tytułu czynności, w związku z którymi podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, oraz czynności, w związku z którymi podatnikowi nie przysługuje takie prawo.

W myśl art. 90 ust. 4 ustawy proporcję, o której mowa w ust. 3 określa się procentowo w stosunku rocznym na podstawie obrotu osiągniętego w roku poprzedzającym rok podatkowy, w odniesieniu do którego jest ustalana proporcja. Proporcję tę zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli są zaliczane do środków trwałych podatnika – używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności (art. 90 ust. 5 ustawy) oraz obrotu uzyskanego z tytułu transakcji dotyczących nieruchomości lub usług wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy, w poz. 3, w zakresie w jakim czynności te są dokonywane sporadycznie (art. 90 ust. 6 ustawy).

Kwota podatku naliczonego do odliczenia ustalona na podstawie proporcji wyliczonej przy zastosowaniu powyższych zasad, nie jest jednak ostateczna.

Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy, po zakończeniu roku, w którym podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, jest on obowiązany dokonać korekty kwoty podatku odliczonego zgodnie z art. 90 ust. 2-9, z uwzględnieniem proporcji obliczonej w sposób określony w art. 90 ust. 2-6 lub przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 11, dla zakończonego roku podatkowego.

W myśl art. 91 ust. 2 ustawy, w przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – jednej dziesiątej kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do użytkowania.

Ponadto zgodnie z art. 91 ust. 4 w przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

Obowiązek skorygowania odliczonego podatku naliczonego od wcześniej nabytych składników majątku przedsiębiorstwa, wykorzystywanych przez podatnika do wykonywania czynności opodatkowanych, które są następnie przedmiotem zbycia (darowizny) przedsiębiorstwa, reguluje art. 91 ust. 9 ustawy o VAT. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa

korekta określona w ust. 1-8 jest dokonywana przez nabywcę przedsiębiorstwa lub nabywcę zorganizowanej części przedsiębiorstwa.(...)

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że darowizna przedsiębiorstwa– spełniającego wymogi art. 551 Kodeksu cywilnego – wyłączona jest spod działania ustawy o podatku od towarów i usług, tj. nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem. Zatem obowiązek ewentualnej korekty podatku naliczonego związanego z przedsiębiorstwem, zgodnie z art. 91 ust. 9 ustawy, zostanie przeniesiony na nabywcę, czyli w analizowanym przypadku na Panią.

Wobec powyższego w odpowiedzi na zadane pytanie należy stwierdzić, iż jeżeli darczyńca nie dokonywał korekty podatku VAT naliczonego w związku z prowadzeniem wyłącznie sprzedaży opodatkowanej podatkiem od towarów i usług, to Wnioskodawczyni również nie będzie zobowiązana do dokonywania takiej korekty, pod warunkiem prowadzenia wyłącznie sprzedaży opodatkowanej.(...)"

Pełną treść interpretacji można przeczytać na stronie Ministerstwa Finansów

Źródło: serwis „Gospodarka.pl”, 05.02.2010 r.

NSA O ULGACH UZNANIOWYCH: NIE MA SKARGI NA SPRZECIW GMINY

Podatnik nie może zaskarżyć stanowiska gminy, w którym nie zgadza się ona na przyznanie ulgi uznaniowej.

Wczoraj Naczelny Sąd Administracyjny podjął bardzo istotną uchwałę dotyczącą przyznawania podatnikom tzw. ulg uznaniowych. Chodzi o rozstrzygnięcia w sprawie wniosków o umorzenie, rozłożenie na raty czy odroczenie zapłaty należności, które są dochodem jednostek samorządu terytorialnego. W tych przypadkach organ podatkowy, który jest właściwy do udzielenia ulgi, musi zapytać o zgodę gminę. Jeżeli nie będzie takiej zgody, naczelnik urzędu skarbowego nie może np. umorzyć podatku.

Siedmioosobowy skład Naczelnego Sądu Administracyjnego uznał, że postanowienie, w którym gmina nie udzieliła zgody na ulgę podatkową, nie podlega samoistnemu zaskarżeniu do sądu administracyjnego. Nie oznacza to jednak, że stanowisko gminy nie podlega w ogóle kontroli. Sąd administracyjny powinien dokonać oceny legalności tego stanowiska przy okazji rozstrzygania skargi na decyzję organu podatkowego dotyczącą samej ulgi uznaniowej. Jak wyjaśniła sędzia NSA Aleksandra Wrzesińska-Nowacka, konieczność uzyskania zgody na udzielenie ulgi uznaniowej jest próbą pogodzenia polityki finansowej gminy z indywidualnym interesem podatnika. Zgoda gminy nie oznacza, że ulga zostanie przyznana. O tym decyduje organ podatkowy. Jednak jej brak ma bardzo poważne konsekwencje, bo wiąże organ podatkowy. Brak zgody gminy uniemożliwia przyznanie ulgi przez naczelnika urzędu skarbowego.

O tym, że samo postanowienie dotyczące zgody na udzielenie ulgi nie podlega zaskarżeniu, przesądzają same przepisy i jego charakter. Nie jest to postanowienie kończące sprawę. Niemniej jednak NSA dopuścił możliwość oceny legalności stanowiska organu gminy w ramach postępowania dotyczącego decyzji podatkowej.

Uchwała ma charakter abstrakcyjny, tzn. nie ma związku ze sprawą konkretnego podatnika. O jej podjęcie wystąpił prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego Janusz Trzeciński, wskazując na duże rozbieżności w orzecznictwie. Niektóre składy orzekające dopuszczały możliwość bezpośredniego zaskarżenia postanowień, w których gminy nie zgadzały się na ulgi, inne kategorycznie odmawiały podatnikom takiego prawa. Sprawę dodatkowo

komplikowało to, że negatywne stanowisko gminy, które nie podlega zażaleniu, wiąże organ podatkowy.

Sygn. akt II FPS 9/09

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 03.03.2010 r., Aleksandra Tarka.

WSA W RZESZOWIE: OD OTRZYMANEJ SPŁATY UDZIAŁU WSPÓLNIK NIE ZAWSZE PŁACI

Przysługujący występującemu ze spółki wspólnikowi udział w zyskach podlega opodatkowaniu PIT, o ile przychód ten nie był wcześniej opodatkowany w wyniku rocznych rozliczeń przychodu

Tak postanowił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z 24 lutego 2010 r., I SA/Rz 958/09

Źródło: „Rzeczpospolita”, 02.03.2010 r.

WSA w Warszawie: Inwestor nie obniży zysku z lokat

Podatnik, który uzyskał w 2009 roku stratę ze sprzedaży akcji, nie może jej skompensować z zyskiem z lokaty bankowej.

Wczorajszy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie oznacza, że podatnicy nie mogą kompensować strat z akcji z przychodem (dochodem) z odsetek. Sąd uznał, że w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 z późn. zm.) jest pewna niespójność. Co prawda, przychody ze sprzedaży akcji oraz z odsetek od lokat należy zaliczyć do jednego źródła przychodów: kapitałów pieniężnych i praw majątkowych, jednak istnieją różne regulacje dotyczące przychodów i kosztów w tych dwóch przypadkach. O ile przepisy pozwalają na uwzględnienie kosztów uzyskania przychodów w przypadku sprzedaży papierów wartościowych, o tyle odsetek nie można pomniejszyć o koszty. Zasada ta wynika wprost z art. 30a ust. 6 ustawy o PIT. Zdaniem sądu jest to jedna z przesłanek, która nie pozwala na skompensowanie strat z papierów wartościowych z odsetkami z lokat bankowych.

Kolejnym przepisem, który się temu sprzeciwia, jest – zdaniem WSA – art. 9 ust. 6 ustawy o PIT. Określa on, że o wysokość straty można obniżyć dochód uzyskany z tego samego źródła. Przepis ten wymienia m.in. straty z odpłatnego zbycia papierów wartościowych, ale nie wymienia odsetek.

Wyrok jest nieprawomocny.

Sygn. akt III SA/Wa 1637/09

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 03.03.2010 r., Łukasz Zalewski.

WSA W WARSZAWIE : OPODATKOWANIE DOCHODÓW KAPITAŁOWYCH – REWOLUCJA?

Z uzasadnienia: W niniejszej sprawie Skarżący osiągnął dochód ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 7, tj. dochód z kapitałów pieniężnych (dochód ze sprzedaży akcji); to samo źródło przychodów (udział w funduszach kapitałowych), przyniosło stratę (w 7tym samym roku podatkowym, w którym Skarżący uzyskał ww. dochód). Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 i pkt 6a u.p.d.o.f. przychodem z kapitałów pieniężnych jest przychód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz przychód z tytułu udziału w funduszach kapitałowych. Niewątpliwie zatem w przedstawionym przez Skarżącego stanie faktycznym dochód i strata pochodzi z tego samego źródła. Oznacza to, że warunki pomniejszenia dochodu o poniesioną stratę określone w art. 9 ust. 3 u.p.d.o.f. zostały spełnione. Inaczej mówiąc, w świetle postanowień ww. przepisu nie ma przeszkód, by Skarżący mógł odliczyć stratę z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Barbara Kołodziejczak-Osetek, Sędziowie Sędzia WSA Izabela Głowacka-Klimas, Sędzia WSA Jolanta Sokołowska (sprawozdawca), Protokolant Agata Rogosz, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 grudnia 2009 r. sprawy ze skargi A. K. na interpretację indywidualną Ministra Finansów z dnia [...] marca 2009 r. nr [...] w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych

- 1) uchyla zaskarżoną interpretację indywidualną,
- 2) stwierdza, że uchylona interpretacja indywidualna nie może być wykonana w całości,
- 3) zasądza od Ministra Finansów na rzecz A. K. kwotę 200 zł (słownie: dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Wnioskiem z dnia 30 grudnia 2008 r. A. K. zwrócił się do Ministra Finansów o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie możliwości pomniejszenia osiągniętych dochodu ze sprzedaży akcji na rynku amerykańskim o poniesioną stratę z tytułu udziału w polskich funduszach kapitałowych.

Wnioskodawca wskazał, że w 2008 r. miały miejsce następujące zdarzenia:

- uzyskał on dochód na skutek wydania polecenia firmie S. nabycia na rynku NYSE od emitenta akcji po cenie określonej w posiadanej opcji i sprzedaży tych akcji na rynku amerykańskim

- poniósł stratę z tytułu udziału w polskich funduszach kapitałowych.

A. K. zadał pytanie, czy bezpośrednie zapisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm., dalej: u.p.d.o.f.) zezwalają na połączenie zysków i strat w przedstawionej sytuacji, a zapisy pośrednie związane ze sposobem deklarowania i uiszczania podatku nie mają w tej sytuacji znaczenia, jako wtórne w stosunku do zapisów bezpośrednich?

Według oceny Wnioskodawcy, przepisy u.p.d.o.f. zezwalają na połączenie zysków i strat z obydwu zdarzeń przed opodatkowaniem podatkiem 19%, jeżeli podatnik jest w stania udokumentować wielkość strat i dochodów pochodzących z obydwu zdarzeń, wynika to bowiem z następujących przesłanek:

1. art. 9 ust. 1a u.p.d.o.f. ustala generalną zasadę łączenia dochodów z różnych źródeł (z pewnymi, ściśle określonymi wyjątkami) stanowiąc: "jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła, przedmiotem opodatkowania w danym roku podatkowym jest, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 3, art. 29-30c, art. 30e oraz art. 44 ust. 7e i 7f, suma dochodów z wszystkich źródeł przychodów".

Oznacza to, iż odstępstwo od tej zasady wymaga jasnego zdefiniowania wyjątku w przytoczonych wyżej przepisach.

2. art. 9 ust. 1a u.p.d.o.f. nie przywołuje żadnych innych przepisów (w tym przepisów o płatnikach, deklaracjach podatkowych) ani nie daje delegacji żadnemu innemu organowi Państwa do zmiany przedstawionej w nim zasady.

3. art. 30b u.p.d.o.f. dotyczący dochodów z obrotu akcjami nie ogranicza łączenia dochodów i strat z innymi dochodami z wyłączeniem dochodów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 27 oraz art. 30c (art. 30b ust. 5).

4. takie stanowisko, jak opisane powyżej jest różne od postanowienia art. 30a ust. 5 u.p.d.o.f., które zakazuje łączenia dochodów i strat w sytuacji odwrotnej (tj. zysku z funduszy i strat z akcji).

5. jeżeli ustawodawca miałby intencje ograniczenia możliwości określonych w art. 9 ust. 1a u.p.d.o.f. w sytuacji przedstawionej w stanie faktycznym, taki zapis znalazłby się w ustawie w formie podobnej do zapisów art. 30a ust. 5.

6. przepisy bezpośrednio u.p.d.o.f. zezwalają na połączenie zysków i strat w sytuacji opisanej powyżej, a wobec tego analiza przepisów o trybie deklarowania i opłacania podatku nie wnosi nic istotnego w analizę zaistniałej sytuacji.

Interpretacją indywidualną z dnia [...] marca 2009 r. Minister Finansów uznał stanowisko przedstawione przez A. K. za nieprawidłowe. Przytoczył treść art. 9 ust. 1, ust. 3, ust. 3a i ust. 6, art. 10 ust. 1 pkt 7, art. 17 ust. 1 pkt 5 i pkt 6, art. 30b ust. 2 pkt 1 i ust. 5, art. 45 ust. 4 pkt 2, art. 5a pkt 14, art. 30a ust. 1 pkt 5, art. 41 ust. 4 u.p.d.o.f. oraz art. 3 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Następnie stwierdził, że art. 9 ust. 6 u.p.d.o.f. enumeratywnie wylicza straty ze źródeł kapitałowych, podlegające odliczeniu od dochodu z tego źródła przychodów i nie uwzględnia strat pochodzących z tytułu udziału w funduszach kapitałowych. Ponadto zasada opodatkowania dochodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych wyrażona w art. 30b u.p.d.o.f., wyklucza możliwość odliczenia od tego dochodu straty z udziału w funduszach inwestycyjnych, gdyż zasady opodatkowania dochodów z tytułu udziału w funduszach kapitałowych reguluje art. 30a ust. 1 pkt 5 tej ustawy. Według organu, istotne w tej mierze jest to, że podatnik w pierwszym przypadku opodatkowuje się samodzielnie składając we właściwym urzędzie skarbowym zeznanie według ustalonego wzoru (formularz PIT-38), w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym (art. 45 ust. 1 a pkt 1 u.p.d.o.f.). Z kolei stosownie do treści art. 41 ust. 4 u.p.d.o.f. obowiązek poboru 19% zryczałtowanego podatku dochodowego m. in. od dochodów z tytułu udziału w funduszach kapitałowych ciąży na płatniku. Tym samym nie jest możliwe odliczenie straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji.

Fakt, iż przychody z tytułu udziału w funduszach kapitałowych oraz przychody z tytułu zbycia papierów wartościowych należą do tego samego źródła, tj. przychodów z kapitałów pieniężnych nie daje ku temu żadnych podstaw. Okoliczność, że strata z tytułu udziału w funduszach kapitałowych nie została wymieniona w art. 9 ust. 3a u.p.d.o.f. nie jest równoznaczna z tym, że odliczenie tejże straty w świetle przepisów jest dopuszczalne od każdego innego dochodu z kapitałów pieniężnych poza dochodem z tytułu udziału w funduszach kapitałowych. Możliwość tę wyklucza bowiem wprost art. 9 ust. 6 u.p.d.o.f., który w zamkniętym katalogu strat z kapitałów pieniężnych podlegających odliczeniu - straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych nie wymienia.

W świetle powyższego, zdaniem Ministra Finansów, należy stwierdzić, iż stanowisko Wnioskodawcy nie znajduje żadnego uzasadnienia na gruncie powołanych przepisów ustawy. W konsekwencji, mając na uwadze powyższe uregulowania prawne, fakt, iż przychody z

tytułu udziału w funduszach kapitałowych oraz przychody z tytułu zbycia papierów wartościowych należą do tego samego źródła, tj. przychodów z kapitałów pieniężnych nie daje możliwości odliczenia straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji. Okoliczność, że strata z tytułu udziału w funduszach kapitałowych nie została wymieniona w art. 9 ust. 3a u.p.d.o.f. nie jest równoznaczna z tym, że odliczenie tejże straty w świetle przepisów jest dopuszczalne od każdego innego dochodu z kapitałów pieniężnych poza dochodem z tytułu udziału w funduszach kapitałowych. Możliwość tę wyklucza bowiem wprost art. 9 ust. 6 ustawy, który w zamkniętym katalogu strat z kapitałów pieniężnych podlegających odliczeniu - straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych nie wymienia.

W wyniku złożenia przez A. K. wezwania do usunięcia naruszenia prawa Minister Finansów w odpowiedzi na to wezwanie stwierdził brak podstaw do zmiany interpretacji indywidualnej z dnia [...] marca 2009 r.

W skardze na ww. interpretację indywidualną A. K. zarzucił naruszenie:

- art. 9, art. 17, art. 30a, art. 30b, art. 41 i art. 45 u.p.d.o.f. poprzez błędną interpretację tych przepisów prowadzącą do tworzenia własnych norm prawnych nie zapisanych w u.p.d.o.f.,

- art. 14c § 1 i § 2 z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm., dalej: O.p.) poprzez brak wykazania błędu w stanowisku Skarżącego.

W uzasadnieniu skargi Skarżący powtórzył argumenty zawarte we wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej. Stwierdził, że Minister Finansów nie odniósł się do stanowiska Skarżącego, lecz przytoczył wiele oczywistych definicji i przepisów, po czym swoje stanowisko oparł na nie mających zastosowania, bądź pozostających bez znaczenia przesłankach. Polemizując ze stanowiskiem organu, Skarżący utrzymywał, iż:

- z art. 30a i art. 30b u.p.d.o.f. nie wynika, że nie można łączyć zysków z akcji ze stratami w z funduszy,

- powoływanie art. 9 ust. 3 u.p.d.o.f. jest chybione, gdyż pytanie dotyczyło jedynie danego roku podatkowego,

- drugorzędne znaczenie ma kto jest płatnikiem, ponieważ obowiązek podatkowy ciąży na podatniku, co wynika z art. 3 pkt 11, art. 9 ust. 1, a szczególnie z art. 45 ust. 3b u.p.d.o.f. Z przepisów tych wynika, że nie pobranie podatku przez płatnika z tytułu uzyskania dochodu z udziału w funduszach kapitałowych nie kończy procesu rozliczenia podatku.

Skarżący wskazał na sprzeczność występująca w interpretacji indywidualnej, w której przyznano, że przychody z tytułu udziału w funduszach kapitałowych i przychody z tytułu zbycia papierów wartościowych należą do tego samego źródła przychodów, tj. przychodów z kapitałów pieniężnych oraz że przepisy u.p.d.o.f. nie zawierają przepisu wprost wykluczającego możliwość rozliczenia straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu ze zbycia akcji, ale pomimo to uznano stanowisko Skarżącego za nieprawidłowe.

Minister Finansów w odpowiedzi na skargę podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej interpretacji, wniósł o oddalenie skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna. W niniejszej sprawie u podstaw sporu ległego stanowisko Ministra Finansów wyrażone w zaskarżonej interpretacji indywidualnej, według którego możliwość odliczenia straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji wyklucza art. 9 ust. 6 u.p.d.o.f. oraz odmienne uregulowanie w tej ustawie sposobu rozliczania dochodów ze sprzedaży akcji i dochodu z udziału w funduszach kapitałowych, przy czym bez znaczenia pozostaje, iż przychody te należą do tego samego źródła, tj. przychodów z kapitałów pieniężnych.

Zdaniem Sądu, zgodzić się należy ze Skarżącym, iż stanowisko Ministra Finansów nie znajduje umocowania w przywołanych w interpretacji indywidualnej przepisach prawa i nawet zestawienie wszystkich regulacji zawartych w tych przepisach nie uzasadnia postawionej przez organ tezy.

Przede wszystkim, wbrew twierdzeniu Ministra Finansów, art. 9 ust. 6 u.p.d.o.f. nie wyklucza możliwości odliczenia straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji. Przepis ten stanowi, iż przepis ust. 3 ma zastosowanie do strat z odpłatnego zbycia udziałów w spółkach mających osobowość prawną, papierów wartościowych, w tym z odpłatnego zbycia pożyczonych papierów wartościowych (sprzedaż krótka) i odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających, oraz z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółkach mających osobowość prawną albo wkładów w spółdzielniach w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część. W przytoczonym przepisie wskazane zostały przypadki, w których zastosowanie ma ust. 3 art. 9. Ten zaś przepis (ust. 3) ustanawia zasady dotyczące obniżania dochodu podatnika o stratę poniesioną przez niego w roku podatkowym lub w latach wcześniejszych.

Stosownie do treści art. 9 ust. 3 u.p.d.o.f. o wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, można obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty. Przepis ten, co ma istotne znaczenie w niniejszej sprawie, stanowi, że strata może być rozliczana z dochodem pochodzącym z tego samego źródła.

W niniejszej sprawie Skarżący osiągnął dochód ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 7, tj. dochód z kapitałów pieniężnych (dochód ze sprzedaży akcji); to samo źródło przychodów (udział w funduszach kapitałowych), przyniosło stratę (w tym samym roku podatkowym, w którym Skarżący uzyskał ww. dochód). Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 i pkt 6a u.p.d.o.f. przychodem z kapitałów pieniężnych jest przychód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz przychód z tytułu udziału w funduszach kapitałowych. Niewątpliwie zatem w przedstawionym przez Skarżącego stanie faktycznym dochód i strata pochodzi z tego samego źródła. Oznacza to, że warunki pomniejszenia dochodu o poniesioną stratę określone w art. 9 ust. 3 u.p.d.o.f. zostały spełnione. Inaczej mówiąc, w świetle postanowień ww. przepisu nie ma przeszkód, by Skarżący mógł odliczyć stratę z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji.

Zastanowić się wobec tego trzeba, czy inne przepisy wskazane w zaskarżonej interpretacji pozbawiają Skarżącego tej możliwości.

Zdaniem Sądu, prawa do pomniejszenia dochodu o poniesioną stratę, w realiach niniejszej sprawy, nie pozbawia Skarżącego art. 9 ust. 6 u.p.d.o.f. Przede wszystkim przepis ten nie wyklucza takiego uprawnienia. Wymienia on straty z niektórych kapitałów pieniężnych i nakazuje stosować do nich ust. 3 art. 9, nie zakazując przy tym stosowania zasady określonej w ust. 3 art. 9 do innych dochodów z kapitałów pieniężnych. Wykluczenie danego uprawnienia przyznanego przepisem prawa nie może być domyślne, tzn. wywodzić się z rozumowania przyjętego przez Ministra Finansów, iż skoro dany kapitał nie został wymieniony w ust. 6 art. 9, to działanie ust. 3 art. 9 nie znajduje do niego zastosowania. Skoro istnieje ogólna zasada rozliczania straty ustanowiona art. 9 ust. 3 u.p.d.o.f., to wyłączenie jej działania musi wynikać wprost z przepisu prawa. I tak też jest, bowiem wyjątki od tej zasady zostały określone w art. 9 ust. 3a u.p.d.o.f. i wśród nich nie została wymieniona sytuacja występująca w niniejszej sprawie.

Wydaje się, że zrozumiał to Minister Finansów, gdyż w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa nie podnosił już, przedstawionego w interpretacji jako zasadniczy, argumentu, iż art. 9 ust. 6 u.p.d.o.f. wyklucza możliwość odliczenia straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji. Nie powtórzył już wywodów dotyczących tej regulacji, a wręcz zmarginalizował znaczenie ww. przepisu, stwierdzając, iż art. 9 ust. 3, ust. 3a i ust. 6 powołał w interpretacji dla pełnego zobrazowania zagadnienia rozliczania strat ze źródła przychodów. Skupił się natomiast na regulacjach dotyczących sposobu rozliczania dochodów ze sprzedaży akcji i dochodów z udziału w funduszach kapitałowych.

W ocenie Sądu również i te regulacje nie pozbawiają Skarżącego prawa do odliczenia straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji.

W zaskarżonej interpretacji Minister Finansów powołał się na art. 30a u.p.d.o.f., który to przepis reguluje zasady opodatkowania dochodów z tytułu udziału w funduszach kapitałowych. W szczególności przytoczył treść ust. 5 i ust. 7 tego artykułu. Pierwszy z nich stanowi, iż dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 (dochodu z udziału w funduszach kapitałowych - wyjaśnienie Sądu), nie pomniejsza się o straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych oraz inne straty z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych, poniesione w roku podatkowym oraz w latach poprzednich. Jak już to wielokrotnie powiedziano, w niniejszej sprawie Skarżący nie chciał pomniejszać dochodu z udziału w funduszach kapitałowych o stratę z akcji, lecz odwrotnie, chciał pomniejszyć dochód ze sprzedaży akcji o stratę z udziału w funduszach kapitałowych. Ograniczenie wynikające z tego przepisu nie znajduje więc zastosowania w niniejszej sprawie.

Według drugiego z ww. przepisów (art. 30a ust. 7 u.p.d.o.f.) dochodów (przychodów), o których mowa w ust. 1, nie łączy się z dochodami opodatkowanymi na zasadach określonych w art. 27. Z przepisu tego wynika, że dochodów z udziału w funduszach kapitałowych nie można łączyć tylko i wyłącznie z dochodami opodatkowanymi na zasadach określonych w art. 27. Ponieważ strata jest w istocie dochodem ujemnym, należy przyjąć, iż przepis ten swym działaniem obejmuje również straty.

Skarżący zamierza połączyć stratę z udziału w funduszach kapitałowych z dochodem, o którym mowa w art. 30b ust. 1 u.p.d.o.f., a więc art. 30a ust. 7 nie stoi na przeszkodzie w połączeniu straty z udziału w funduszach kapitałowych z dochodem ze sprzedaży akcji.

Zgodnie z, również przytoczonym w zaskarżonej interpretacji, art. 30b ust. 5 u.p.d.o.f. dochodów, o których mowa w ust. 1, nie łączy się z dochodami opodatkowanymi na zasadach określonych w art. 27 oraz art. 30c. Celem wyjaśnienia powiedzieć trzeba, w ust. 1 mowa jest m.in. o dochodach uzyskanych z odpłatnego zbycia papierów wartościowych. Zatem i ten przepis nie wyklucza połączenia dochodów, o których mowa w art. 30a u.p.d.o.f. z dochodami, o których mowa w art. 30b tej ustawy.

Minister Finansów powołał się też na treść art. 41 ust. 4 i art. 45 ust. 1a pkt 1 u.p.d.o.f. Pierwszy z tych przepisów stanowi, iż płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4-5a i 13 oraz art. 30a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5. Natomiast według postanowień drugiego z ww. przepisów w terminie określonym w ust. 1 podatnicy są obowiązani składać urzędom skarbowym odrębne zeznania, według ustalonych wzorów, o wysokości osiągniętego w roku podatkowym dochodu (poniesionej straty) z kapitałów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30b.

Według Ministra Finansów, ponieważ obowiązek poboru podatku w pierwszym przypadku ciąży na płatniku, w drugim zaś podatnik opodatkowuje się samodzielnie, to nie jest możliwe odliczenie straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego ze sprzedaży akcji. Minister Finansów stwierdził też, co kontestuje Skarżący, że pobór podatku przez płatnika (pierwszy przypadek) kończy rozliczenie tego podatku dla podatnika.

Zdaniem Sądu, ostatnio przywołane przepisy same w sobie nie mogą pozbawić podatnika prawa do pomniejszenia dochodu uzyskanego ze sprzedaży akcji o stratę z udziału w funduszach kapitałowych. Są to przepisy, które regulują jedynie sposób rozliczania się podatnika z fiskusem i z tego rodzaju przepisów nie można wywodzić zasad obliczania wysokości podatku (dochodu, straty). Poza tym zwrócić należy uwagę na treść art. 45 ust. 3 u.p.d.o.f., który to przepis został pominięty przez Ministra Finansów. Stanowi on, że zeznaniami, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a pkt 2, nie obejmuje się dochodów:

- 1) opodatkowanych zgodnie z art. 29-30a,
- 2) określonych w art. 24 ust. 3, z wyjątkiem dochodu z likwidacji działalności gospodarczej.

Ustawodawca zdecydował więc, które zeznania spośród wymienionych w ust. 1 i ust. 1a nie mogą obejmować dochodów opodatkowanych zgodnie z art. 30a i nie wymienił wśród nich zeznań wskazanych w pkt 1 ust. 1a, tj. zeznań o wysokości dochodu (poniesionej straty) z kapitałów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30b. Zatem ustawodawca nie wprowadził zakazu objęcia zeznaniem o wysokości dochodu (poniesionej straty) z kapitałów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30b - dochodów opodatkowanych zgodnie z art. 30a (w tym dochodów z tytułu udziału w funduszach kapitałowych). Co więcej możliwość taką dopuścił w ust. 3b art. 45 u.p.d.o.f. stanowiąc, iż w zeznaniu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a, wykazuje się należny podatek dochodowy, o którym mowa w art. 29-30a, jeżeli podatek ten nie został pobrany przez płatnika. Przepis ten nie tylko ustanawia obowiązek wykazania w zeznaniu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a, podatku dochodowego niepobranego przez płatnika, o którym mowa w art. 30a, ale wynika też z niego, iż nie powinno być żadnych przeszkód formalnych, np. niedostosowanie druku zeznania, do wykazania tego dochodu.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż żaden przepis nie zakazuje wykazania w zeznaniu o wysokości dochodu ze sprzedaży akcji, dochodu (straty) z udziału w funduszach kapitałowych. Z samego faktu, iż to płatnik jest obowiązany pobrać podatek dochodowy nie wynika, iż podatnik nie ma prawa złożyć zeznania podatkowego. Brak obowiązku złożenia zeznania nie może być utożsamiany z zakazem złożenia zeznania.

Reasumując stwierdzić należy, że wskazane w zaskarżonej interpretacji przepisy prawa nie potwierdzają prawidłowości wyrażonego w niej stanowiska Ministra Finansów. Ponownie rozpoznając złożony przez Skarżącego wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, Minister Finansów zobowiązany jest wydać interpretację z uwzględnieniem powyżej zaprezentowanego stanowiska Sądu.

Celem wyjaśnienia dodać należy, że zgodnie z art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269, ze zm.) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, co oznacza, że rola sądu administracyjnego sprowadza się do sprawowania kontroli działalności organów administracji publicznej, a nie zastępowania ich w załatwianiu spraw. Nie jest więc rolą Sądu wydawanie interpretacji, lecz ich kontrola. Dlatego w niniejszej sprawie Sąd poddał kontroli zaskarżoną interpretację wykazując występujące w niej nieprawidłowości, natomiast wydanie interpretacji pozostawił Ministrowi Finansów, zgodnie z właściwością.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 146 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), orzekł jak w sentencji. Zakres, w jakim uchylona interpretacja nie może być wykonana, określono zgodnie z art. 152 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zaś o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 200 tej ustawy.

Wyrok WSA w Warszawie III SA/Wa 1147/09 – z 14.12.2009 r.
Źródło: serwis „podatki.pl”, 02.03.2010 r.

Opr. Andrzej Smosarski

Prezentowane powyżej informacje stanowią ogólne omówienie danych zagadnień. W żadnym wypadku nie mają one charakteru oficjalnych opinii prawnych lub podatkowych. W celu uzyskania szczegółowych informacji na interesujące Państwa tematy prosimy o kontakt na adres Grzegorz.Chrzanowski@onet.pl lub telefonicznie – 0692 515 734

Biuletyn Kancelarii jest przesyłany elektronicznie za zgodą odbiorcy. Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywania Biuletynu – prosimy o kontakt e-mail Piotr.Wojciechowski@onet.pl